

Bruksela, 4 października 2022 r.
(OR. pl)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0294 (NLE)

12676/1/22
REV 1 (bg,cs,da,de,el,es,et,fi,fr,ga,hr,hu,it,lt,
lv,mt,nl,pl,pt,ro,sk,sl,sv)

ECOFIN 895
FIN 945
UEM 225

PISMO PRZEWODNIE

Nr dok. Kom.:	COM(2022) 479 final/2
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI WYKONAWCZEJ RADY zmieniającej decyzję wykonawczą (UE) 2020/1350 w sprawie udzielenia Republice Litewskiej tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 479 final/2.

Załącz.: COM(2022) 479 final/2

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.9.2022 r.
COM(2022) 479 final/2

2022/0294 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2020/1350 w sprawie udzielenia Republice Litewskiej tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 („rozporządzenie w sprawie SURE”) określa ramy prawne udzielania pomocy finansowej Unii państwom członkowskim, które w wyniku pandemii COVID-19 doświadczają poważnych zakłóceń gospodarczych lub są nimi istotnie zagrożone. Wsparcie w ramach SURE służy finansowaniu przede wszystkim mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub podobnych środków służących ochronie pracowników i osób samozatrudnionych, a tym samym zmniejszeniu skali bezrobocia i utraty dochodów, a dodatkowo także finansowaniu niektórych środków ochrony zdrowia, w szczególności w miejscu pracy.

7 sierpnia 2020 r. Litwa zwróciła się do Unii o pomoc finansową, a 25 września 2020 r. Rada, w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350, przyznała Litwie pomoc finansową, aby uzupełnić krajowe działania w celu uwzględnienia wpływu pandemii COVID-19 oraz odpowiedzieć na konsekwencje społeczno-gospodarcze tej pandemii dla pracowników i osób samozatrudnionych.

11 marca 2021 r. Litwa ponownie zwróciła się z wnioskiem o pomoc finansową Unii na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE. W odpowiedzi na ten wniosek decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1350 została zmieniona decyzją wykonawczą Rady (UE) 2021/678 z dnia 23 kwietnia 2021 r.

8 sierpnia 2022 r. Litwa po raz trzeci zwróciła się z wnioskiem o pomoc finansową Unii na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia w sprawie SURE Komisja skonsultowała się z władzami litewskimi w celu zweryfikowania nagłego i znacznego wzrostu faktycznych i planowanych wydatków związanych bezpośrednio z litewskimi instrumentami rynku pracy spowodowanego przez pandemię COVID-19. Dotyczy to w szczególności następujących już istniejących środków, o których mowa w decyzji wykonawczej Rady (UE) 2020/1350:

- a) mechanizmu dofinansowania dla pracodawców do szacunkowego wynagrodzenia każdej zatrudnionej osoby, która pozostaje bez pracy, jako wsparcie w czasie stanu wyjątkowego lub podczas kwarantanny. Przed dniem 1 stycznia 2021 r. pracodawca mógł wybrać, czy woli skorzystać z dofinansowania pokrywającego 70 % wynagrodzenia, do maksymalnej kwoty równej 1,5-krotności minimalnego wynagrodzenia, czy też z dofinansowania pokrywającego 90 % wynagrodzenia (100 % w przypadku pracowników w wieku co najmniej 60 lat), do maksymalnej kwoty równej minimalnemu wynagrodzeniu. Od 1 stycznia 2021 r. pracodawca może otrzymywać dofinansowanie pokrywające 100 % wynagrodzenia, do maksymalnej kwoty równej 1,5-krotności minimalnego wynagrodzenia. Pracodawcy korzystający z tego mechanizmu muszą utrzymać zatrudnienie co najmniej 50 % pracowników przez co najmniej trzy miesiące po zakończeniu okresu dofinansowania.

- b) mechanizmu dofinansowania dla pracowników, którzy wracają do pracy po okresie pozostawania bez pracy, przez maksymalnie sześć miesięcy od powrotu do pracy. Przed 1 lipca 2021 r. obowiązywał limit, zgodnie z którym wysokość dotacji nie mogła przekraczać minimalnego wynagrodzenia albo dwukrotności minimalnego wynagrodzenia, w zależności od rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej przez pracodawcę. Kwota dofinansowania wypłacana w pierwszym i drugim miesiącu po powrocie do pracy mogła wynosić nawet 100 % wynagrodzenia pracownika, w trzecim i czwartym – 50 %, a w piątym i szóstym – 30 %. Od 1 lipca 2021 r. dofinansowanie wypłacano również pracownikom, którzy wracają do pracy po okresie pozostawania bez pracy, przez maksymalnie sześć miesięcy od powrotu do pracy. Dotacja w pierwszym miesiącu wynosi 100 % wynagrodzenia pracownika, ale nie więcej niż 0,9 płacy minimalnej, w drugim miesiącu 100 % wynagrodzenia pracownika, ale nie więcej niż 0,6 płacy minimalnej. Dofinansowanie to można uznać za środek podobny do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2020/672, ponieważ służyło ono zapewnieniu wsparcia dochodu dla pracowników oraz pomaga w utrzymaniu istniejących stosunków pracy.

Litwa przekazała Komisji stosowne informacje.

Uwzględniając dostępne dowody, Komisja zwraca się do Rady z wnioskiem o przyjęcie decyzji wykonawczej o udzieleniu Litwie pomocy finansowej na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE w celu wsparcia powyższych środków.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z rozporządzeniem Rady (UE) 2020/672, na podstawie którego jest przedkładany.

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie innego instrumentu prawnego Unii przewidującego udzielenie wsparcia państwom członkowskim w sytuacjach nadzwyczajnych, a mianowicie rozporządzenia Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („rozporządzenie (WE) nr 2012/2002”). 30 marca 2020 r. przyjęto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/461, które zmienia powyższy instrument w celu rozszerzenia jego zakresu w sposób, który uwzględnia poważne sytuacje kryzysowe dotyczące zdrowia publicznego, oraz określa konkretne działania kwalifikujące się do finansowania.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest jednym z licznych środków opracowanych w odpowiedzi na obecną pandemię COVID-19, takich jak „inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa”, i stanowi uzupełnienie innych instrumentów wspierających zatrudnienie, takich jak Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) / InvestEU. Wykorzystując operacje zaciągania i udzielania pożyczek jako wsparcie państw członkowskich w konkretnym przypadku pandemii COVID-19, wniosek ten jest wykorzystywany przez państwa członkowskie na drugiej linii obrony, na potrzeby finansowania mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań, co może pomóc w ochronie miejsc pracy, a tym samym pracowników i osób samozatrudnionych, przed ryzykiem bezrobocia.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą prawną niniejszego instrumentu jest rozporządzenie Rady (UE) 2020/672.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Niniejszy wniosek jest odpowiedzią na wniosek państwa członkowskiego i stanowi wyraz europejskiej solidarności poprzez udzielenie pomocy finansowej Unii w formie tymczasowych pożyczek na rzecz państwa członkowskiego dotkniętego pandemią COVID-19. Taka pomoc finansowa pozwala sprostać – na drugiej linii obrony – zwiększonym wydatkom publicznym rządu, w sposób tymczasowy i w odniesieniu do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań. Pomoże ona państwom członkowskim w ochronie miejsc pracy, a tym samym w ograniczeniu narażenia pracowników i osób samozatrudnionych na ryzyko bezrobocia i utraty dochodów.

Wsparcie takie pomoże ludności cierpiącej z powodu kryzysu oraz przyczyni się do ograniczenia bezpośrednich skutków społecznych i gospodarczych spowodowanych obecnym kryzysem związanym z COVID-19.

• Proporcjonalność

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Nie wykracza on poza to, co jest konieczne, by osiągnąć cele instrumentu.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Ze względu na pilną potrzebę przygotowania wniosku w celu jego szybkiego przyjęcia przez Radę nie można było przeprowadzić konsultacji z zainteresowanymi stronami.

• Ocena skutków

Z uwagi na pilny charakter wniosku nie przeprowadzono oceny skutków.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Komisja powinna mieć możliwość zaciągania pożyczek na rynkach finansowych w celu udzielenia pożyczek państwom członkowskim wnioskującym o pomoc finansową w ramach instrumentu SURE.

Oprócz gwarancji udzielanych przez państwa członkowskie przewidziano także inne zabezpieczenia na potrzeby zapewnienia stabilności finansowej systemu:

- rygorystyczne i zachowawcze podejście do zarządzania finansowego;
- stworzenie portfela pożyczek, co ogranicza w przypadku poszczególnych państw członkowskich ryzyko koncentracji, roczną ekspozycję i nadmierną

ekspozycję, zapewniając jednocześnie przyznanie wystarczających zasobów państwom najbardziej potrzebującym; oraz

- możliwość rolowania długu.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2020/1350 w sprawie udzielenia Republice Litewskiej tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 z dnia 19 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE), jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19¹, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na wniosek Litwy z 7 sierpnia 2020 r. Rada, w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350², przyznała Litwie pomoc finansową w postaci pożyczki o wartości nieprzekraczającej 602 310 000 EUR, o maksymalnym średnim terminie zapadalności wynoszącym 15 lat i okresie dostępności wynoszącym 18 miesięcy, w celu uzupełnienia krajowych działań podejmowanych przez Litwę na rzecz łagodzenia wpływu pandemii COVID-19 oraz w reakcji na konsekwencje społeczno-gospodarcze tej pandemii dla pracowników i osób samozatrudnionych.
- (2) Pożyczka miała być wykorzystana przez Litwę na sfinansowanie mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnych środków, o których mowa w art. 3 decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350.
- (3) Na wniosek Litwy z 11 marca 2021 r. Rada, w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2021/678³ zmieniającej decyzję wykonawczą (UE) 2020/1350, przyznała Litwie

¹ Dz.U. L 159 z 20.5.2020, s. 1.

² Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1350 z dnia 25 września 2020 r. w sprawie udzielenia Republice Litewskiej tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19, Dz.U. L 314 z 29.9.2020, s. 35.

³ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/678 z dnia 23 kwietnia 2021 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2020/1350 w sprawie udzielenia Republice Litewskiej tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19, Dz.U. L 144 z 27.4.2021, s. 12.

dodatkową pomoc finansową w wysokości 354 950 000 EUR poprzez podwyższenie do 957 260 000 EUR maksymalnej kwoty pożyczki o średnim okresie zapadalności nieprzekraczającym 15 lat i okresie dostępności wynoszącym 18 miesięcy, w celu uzupełnienia krajowych działań podejmowanych przez Litwę na rzecz łagodzenia wpływu pandemii COVID-19 oraz w reakcji na konsekwencje społeczno-gospodarcze tej pandemii dla pracowników i osób samozatrudnionych.

- (4) Dodatkowa pożyczka miała być wykorzystana przez Litwę na sfinansowanie mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnych środków, o których mowa w art. 3 decyzji wykonawczej (UE) 2021/678 zmieniającej decyzję wykonawczą (UE) 2020/1350.
- (5) Pandemia COVID-19 wyłączyła znaczną część ludności Litwy z aktywności zawodowej. Wciąż prowadzi to do nagłego i poważnego wzrostu wydatków publicznych na Litwie w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 3 lit. a) i b) decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350.
- (6) Pandemia COVID-19 oraz nadzwyczajne środki wdrożone przez Litwę w latach 2020, 2021 i 2022, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się pandemii oraz złagodzić jej skutki społeczno-gospodarcze i zdrowotne, miały i nadal mają ogromny wpływ na finanse publiczne. W 2020 r. deficyt i dług sektora instytucji rządowych i samorządowych na Litwie wynosiły odpowiednio 7,3 % i 46,6 % produktu krajowego brutto (PKB), a pod koniec 2021 r. ich poziomy zmniejszyły się odpowiednio do 1,0 % i 44,3 %. Według prognozy Komisji z wiosny 2022 r. na koniec 2022 r. deficyt oraz dług sektora instytucji rządowych i samorządowych na Litwie wyniosą odpowiednio 4,6 % i 42,7 % PKB. Ze śródkresowej prognozy Komisji z lata 2022 r. wynika, że PKB Litwy zwiększy się o 1,9 % w 2022 r.
- (7) 8 sierpnia 2022 r. Litwa zwróciła się do Unii o dodatkową pomoc finansową w wysokości 141 800 000 EUR przeznaczoną na dalsze uzupełnienie krajowych działań podejmowanych przez to państwo w latach 2020, 2021 i 2022 na rzecz łagodzenia wpływu pandemii COVID-19 oraz w reakcji na jej konsekwencje społeczno-gospodarcze dla pracowników. W szczególności Litwa przedłużyła dodatkowo lub zmieniła mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobne środki wskazane w motywach 8–9.
- (8) W „ustawie o zatrudnieniu nr XII-2470” z dnia 21 czerwca 2016 r., zmienionej „ustawą nr XIII-2822” z dnia 17 marca 2020 r., „ustawą nr XIII-2846” z dnia 7 kwietnia 2020 r., „ustawą nr XIII-3005” z dnia 4 czerwca 2020 r., „ustawą nr XIV-131” z dnia 23 grudnia 2020 r., „ustawą nr XIV-351” z dnia 27 maja 2021 r. oraz „ustawą nr XIV-911” z dnia 20 stycznia 2022 r. ⁽⁴⁾, o której mowa w art. 3 lit. a) decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350, Litwa wprowadziła mechanizm dofinansowania dla pracodawców do szacunkowego wynagrodzenia każdej zatrudnionej osoby, która pozostaje bez pracy, jako wsparcie w czasie stanu wyjątkowego lub podczas kwarantanny. Przed dniem 1 stycznia 2021 r. pracodawca mógł wybrać, czy woli skorzystać z dofinansowania pokrywającego 70 % wynagrodzenia, do maksymalnej kwoty równej 1,5-krotności minimalnego

⁴ Rejestr aktów prawnych (Teisės aktų registras, dalej „TAR”) z 18 marca 2020 r. nr 05703, TAR z 9 kwietnia 2020 r. nr 07511, TAR z 11 czerwca 2020 r. nr 12829, TAR z 29 grudnia 2020 r. nr 28988, TAR z 9 czerwca 2021 r. nr 13151, TAR z 27 stycznia 2022 r. nr 01287.

wynagrodzenia, czy też z dofinansowania pokrywającego 90 % wynagrodzenia (100 % w przypadku pracowników w wieku co najmniej 60 lat), do maksymalnej kwoty równej minimalnemu wynagrodzeniu. Od 1 stycznia 2021 r. pracodawca może otrzymywać dofinansowanie pokrywające 100 % wynagrodzenia, do maksymalnej kwoty równej 1,5-krotności minimalnego wynagrodzenia. Pracodawcy korzystający z tego mechanizmu muszą utrzymać zatrudnienie co najmniej 50 % pracowników przez co najmniej trzy miesiące po zakończeniu okresu dofinansowania.

- (9) Zgodnie z „ustawą o zatrudnieniu nr XII-2470” z dnia 21 czerwca 2016 r. zmienioną „ustawą nr XIII-3005” z dnia 4 czerwca 2020 r. i „ustawą nr XIV-351” z dnia 27 maja 2021 r. ⁽⁵⁾, o której mowa w art. 3 lit. b) decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350, przed 1 lipca 2021 r. dofinansowanie wypłacano również pracownikom powracającym po okresie pozostawania bez pracy, przez maksymalnie sześć miesięcy od chwili powrotu do pracy. Z zastrzeżeniem limitu na poziomie minimalnego wynagrodzenia lub dwukrotności minimalnego wynagrodzenia, w zależności od rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej przez pracodawcę, kwota dofinansowania wypłacana w pierwszym i drugim miesiącu po powrocie do pracy mogłaby wynosić nawet 100 % wynagrodzenia pracownika, w trzecim i czwartym – 50 %, a w piątym i szóstym – 30 %. Od 1 lipca 2021 r. dofinansowanie wypłacano również pracownikom, którzy wracają do pracy po okresie pozostawania bez pracy, przez maksymalnie sześć miesięcy od powrotu do pracy. Dotacja w pierwszym miesiącu wynosi 100 % wynagrodzenia pracownika, ale nie więcej niż 0,9 płacy minimalnej, w drugim miesiącu – 100 % wynagrodzenia pracownika, ale nie więcej niż 0,6 płacy minimalnej. Dofinansowanie to można uznać za środek podobny do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2020/672, ponieważ służyło ono zapewnieniu wsparcia dochodu dla pracowników oraz pomaga w utrzymaniu istniejących stosunków pracy.
- (10) Litwa spełnia warunki dotyczące zwrócenia się z wnioskiem o pomoc finansową, które określono w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672. Litwa przedstawiła Komisji odpowiednie dowody potwierdzające, że faktyczne i planowane wydatki publiczne wzrosły od 1 lutego 2020 r. o 1 264 915 309 EUR w związku ze środkami krajowymi przyjętymi w celu złagodzenia skutków społeczno-gospodarczych pandemii COVID-19. Stanowi to nagły i znaczny wzrost, ponieważ dotyczy on również przedłużenia lub zmiany istniejących środków krajowych bezpośrednio dotyczących mechanizmu zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnych środków, które obejmują znaczną część przedsiębiorstw i ludności aktywnej zawodowo na Litwie. W ramach zwiększonej kwoty wydatków Litwa zamierza sfinansować 144 350 000 EUR ze środków unijnych pochodzących z budżetu UE, a 21 505 309 EUR – ze środków własnych.
- (11) Komisja skonsultowała się z Litwą oraz zweryfikowała nagły i znaczny wzrost faktycznych i planowanych wydatków publicznych związanych bezpośrednio z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnymi środkami, o których mowa we wniosku z 8 sierpnia 2022 r., zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2020/672.

⁵

TAR z 11 czerwca 2020 r. nr 12829, TAR z 9 czerwca 2021 r. nr 13151.

- (12) Należy zatem udzielić pomocy finansowej, aby pomóc Litwie w przezwyciężeniu skutków społeczno-gospodarczych poważnych zakłóceń gospodarczych spowodowanych przez pandemię COVID-19. Komisja powinna podejmować decyzje dotyczące terminów zapadalności, wysokości i uruchamiania transz i podtransz w ścisłej współpracy z organami krajowymi.
- (13) Ponieważ okres dostępności wskazany w decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350 upłynął, potrzebny jest nowy okres dostępności dodatkowej pomocy finansowej. Wynoszący 18 miesięcy okres dostępności pomocy finansowej udzielonej decyzją wykonawczą (UE) 2020/1350 należy przedłużyć o 21 miesięcy, w związku z czym łączny okres dostępności powinien wynosić 39 miesięcy od pierwszego dnia po dniu, w którym decyzja wykonawcza (UE) 2020/1350 stała się skuteczna.
- (14) Litwa i Komisja powinny uwzględnić niniejszą decyzję w umowie pożyczki, o której mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/672.
- (15) Niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla wyniku procedur dotyczących zakłóceń funkcjonowania rynku wewnętrznego, które mogą zostać podjęte, w szczególności zgodnie z art. 107 i 108 TFUE. Niniejsza decyzja nie uchyla obowiązku powiadomienia Komisji przez państwo członkowskie, na podstawie art. 108 TFUE, o przypadkach potencjalnej pomocy państwa.
- (16) Litwa powinna regularnie przedstawiać Komisji informacje dotyczące realizacji planowanych wydatków publicznych, aby umożliwić Komisji ocenę stopnia realizacji tych wydatków przez Litwę.
- (17) Decyzję o udzieleniu pomocy finansowej podjęto, uwzględniając istniejące i przewidywane potrzeby Litwy, a także już przedłożone lub planowane wnioski pozostałych państw członkowskich o pomoc finansową na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672, z uwzględnieniem zasad równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej (UE) 2020/1350 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Unia udziela Litwie pożyczki do maksymalnej wysokości 1 099 060 000 EUR. Maksymalny średni okres zapadalności pożyczki wynosi 15 lat.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okres dostępności pomocy finansowej udzielonej na mocy niniejszej decyzji wynosi 39 miesięcy od pierwszego dnia po dniu, w którym niniejsza decyzja stała się skuteczna.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Warunkiem uruchomienia pierwszej transzy jest wejście w życie umowy pożyczki, o której mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/672. Wszelkie kolejne transze uruchamiane są na warunkach określonych w tej umowie pożyczki lub, w stosownych przypadkach, warunkiem ich uruchomienia jest wejście w życie addendum do tej umowy pożyczki lub zmienionej umowy pożyczki zawartej między Litwą a Komisją, zastępującej pierwotną umowę pożyczki.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Litwa może finansować następujące środki:

- a) dofinansowanie wynagrodzeń w trakcie okresu pozostawania bez pracy przewidziane w art. 41 »ustawy o zatrudnieniu nr XII-2470« z dnia 21 czerwca 2016 r., ostatnio zmienione »ustawą nr XIV-911« z dnia 20 stycznia 2022 r.;
- b) dofinansowanie wynagrodzeń po okresie pozostawania bez pracy przewidziane w art. 41 »ustawy o zatrudnieniu nr XII-2470« z dnia 21 czerwca 2016 r., ostatnio zmienione »ustawą nr XIV-351« z dnia 27 maja 2021 r.;
- c) zmienione w 2020 r. świadczenia dla osób samozatrudnionych przewidziane w art. 5-1 »ustawy o zatrudnieniu nr XII-2470« z dnia 21 czerwca 2016 r.;
- d) zmienione w 2020 r. świadczenia dla osób samozatrudnionych prowadzących działalność rolniczą przewidziane w art. 5-2 »ustawy o zatrudnieniu nr XII-2470« z dnia 21 czerwca 2016 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Litewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*